

ผกามาศ จันดี๊ะ 2550: ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดในการทำงาน การรับรู้วัฒนธรรม
องค์การ ความผูกพันต่อองค์การและความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานองค์การธุรกิจ
กระดาษ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
ภาควิชาจิตวิทยา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ทรงชนะ ใจชุ่มชื่น, วท.ม. 151 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความเครียด
ในการทำงาน การรับรู้วัฒนธรรมองค์การ ความผูกพันต่อองค์การและความตั้งใจที่จะลาออกของ
พนักงานองค์การธุรกิจกระดาษและศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความเครียดในการทำงาน
การรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงาน
โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานองค์การธุรกิจกระดาษแห่งหนึ่ง จำนวน 205 คน
จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ค่า t-test สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบ Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานมีความเครียดในการทำงาน การรับรู้วัฒนธรรมองค์การ ความ
ผูกพันต่อองค์การและความตั้งใจที่จะลาออกอยู่ในระดับปานกลาง 2) อายุงาน ระยะเวลาที่ดำรง
ตำแหน่งปัจจุบันและการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) อายุงาน ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ความเครียดในการ
ทำงานและการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะลาออกอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความตั้งใจที่จะลาออก
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์กับ
ความตั้งใจที่จะลาออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ความเครียดในการทำงานและ
ความผูกพันต่อองค์การสามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจที่จะลาออกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ ร้อยละ 41.4